

Haud multò post, Geographiam suam Sacram edidit noster SAMSON, quam exinde anno MDCLXV. emendatiorem & auctiorem recudit. Cujus operis usus evolventibus illico liquebit; præsertim si præmittatur Lectio Præfationis Animadversionibus præfixæ, ipsæque Animadversiones diligenter legantur. Rectè atque ordine fecit vir doctissimus, cum in Indice Geographico, integra Scripturæ loca recitavit; facilius enim, iis lectis, num fallatur intelligere est, quàm alioqui fieri potuisset, & si quis error in numeros Caputum & versuum irrepserit, à studiosis Lectoribus emendari potest. Ceterum ei sollertis alioqui Geographi collectioni quid deesse nobis videatur satis ostendimus, in Animadversionibus ei subjunctis. Itaque nihil est, quod de ea ampliùs dicamus.

Inter eos, qui Geographiam Sacram deinceps illustrarunt, primas tenet meritò JOANNES LIGHTFOOTIUS, vir in litteris Sacris, Scriptoribusque Thalmudicis longè versatissimus. Is ex horumce Scriptorum, *Josepbique* diligente, & assiduâ lectione, obscura multa explicuit, novaque haud pauca adinvenit; quæ communicavit cum Republica Litteraria, & in aliis Scriptis, & in Chorographicis præsertim Collectaneis, quæ *Horis Thalmudicis* in Evangelia præmisit. Idem Tabulas Judææ & Jerosolymæ, Templique confecit. Tametsi non ubique ac per omnia viro doctissimo adsentimur, ut in notis ad Indicem *Samsonis* ostendimus; est tamen quòd labores ejus laudamus, gratiasque hominis industriæ maximas habeamus. Non, ut alii plerique, quos memoravimus, ex rivulis sæpe lutulentis, sed ex fontibus ipsis hausit, quæ in usum nostrum edidit.

Non est hic omittendus AUGUSTINUS LUBINUS Augustinianus, idemque Galliarum Regis Geographus, qui anno MDCLXX. concinnavit *Tabulas Sacræ Geographiæ, sive Notitiæ antiquæ, mediæ temporis & novæ nominum utriusque Testamenti ad Geographiam pertinentium*. Eum Indicem Alphabeticum præfixum videmus Editioni Vulgatæ Versionis Parisiensis anni MDCXCI. in Quarto. Emendavit sanè nonnulla à *Samson*e peccata, sed fontes ipsos adire non potuit; inspexit enim tantum, ut in præfatione ipse fatetur, versionem LXX. Interpretum, quæ in nominibus propriis Vulgatâ mendosior est, nec potest, nisi rarò, ad hanc emendandam quidquam conferre. Certè in utra error sit nemo, nisi inspecto Codice Hebræo, satis tutò definire possit. In notis nostris ad *Samsonem* non unum specimen ejus rei dedimus, & quid possit à bono *Lubino* exspectari patefecimus.

Agmen claudet Vir Celeberrimus FRIDERICUS SPANHEMIUS, non ita pridem fato functus, qui, primâ parte *Geographiæ Sacræ*, Judææ Chorographiam breviter & perspicuè tradidit. Ædificium hoc Sacrum ab ipsis fundamentis, suo labore, extruere noluit, sed ab aliis benè ædificatâ brevi tabulâ, & in bono lumine posita studiosis spectanda exhibere.

Inter Geographos Sacros recenseri etiam queant optimi quique Libri Josuæ Interpretes, cum passim de locis Judææ ad Josuæ, qui eam descripsit, verba egerint. Sed cum ingens sit eorum numerus, nec de industria totam rem tractaverint, à nobis omissi sunt. Monebimus tantum Virum Doctissimum ANDREAM MASIUM, præ ceteris, hoc stadium decurrendum sibi proposuisse.

Si quid tamen prætermisum est, à diligentissimo Josuæ interprete, id industriâ ac labore *Jacobi Bonfrerii*, de quo jam diximus, suppletum invenient Lectores, cum in memorato Onomastico, tum in Commentario ad librum Josuæ, cui est Onomasticum additum. Nos quoque, in Commentario nostro ad eundem Josuæ librum, in quo nunc perficiendo desudamus, operam dabimus, ne quid ad Geographiam illam antiquam Judææ probè intelligendam desit. In tam ubere messe, specilegium non omnino spernendum nobis esse